

ע"פ 2261/21 - רביע ג'בארין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2261/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: רביע ג'בארין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה בתפ"ח 47100-07-18 מיום 18.2.2021

תאריך הישיבה: כ"ד בניסן התשפ"א (6.4.2021)

בשם המבקש: עו"ד עאדלבויראת
בשם המשיבה: עו"ד נעימה חנאווי- כראם

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע רכיב המאסר בפועל שהוטל על המבקש במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו בבית המשפט המחוזי בחיפה בתפ"ח 47100-07-18 מיום 18.2.2021.

1. המבקש הורשע בביצוע עבירות מין ואלימות בבת זוגו בארבעה מקרים שונים במהלך חייהם המשותפים. ביום 18.2.2021 גזר בית המשפט המחוזי את דינו והטיל עליו, בין היתר, 60 חודשי מאסר בפועל. ביום 10.3.2021 נדחתה התייצבות המבקש למאסר ליום 5.4.2021. ביום 4.4.2021 הגיש המבקש ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין בעניינו. בד בבד עם הגשת הערעור, הוגשה הבקשה שלפני לעיכוב ביצוע רכיב המאסר בפועל שהוטל על המבקש במסגרת גזר הדין. הבקשה הוגשה יום אחד בלבד לפני מועד ההתייצבות לריצוי המאסר בפועל, והמבקש התייצב זה מכבר לריצוי עונשו בין כותלי בית הסוהר.

2. בבקשה נטען כי סיכויי הערעור גבוהים שכן הערעור על הכרעת הדין מבוסס על ראיות שהוגשו לבית המשפט המחוזי המלמדות כי לא הייתה הצדקה להעדיף את גרסת המתלוננת על פני גרסת המבקש, וכן בשל העובדה שעונש המאסר שקבעה דעת המיעוט בגזר הדין הינו מחצית מהעונש שקבעה דעת הרוב. כמו כן נטען כי השיהוי בהגשת כתב האישום, היעדר עבר פלילי של המבקש והעובדה שהעבירות נעשו במהלך חיי נישואין ולא במתלוננת אקראית, מצדיקות את עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל. כן צוין כי המבקש הקים משפחה מחדש, ולריצוי המאסר יהיו השלכות קשות על משפחתו. באת-כוח המשיבה טענה מנגד כי דין הבקשה להידחות, בין היתר נוכח העובדה שהמבקש התייצב זה מכבר לריצוי עונשו עובר למועד הדיון ונוכח טיב העבירות בהן הורשע.

3. דין הבקשה להידחות. נקודת המוצא היא כי נאשם שהורשע בדין וניתן בעניינו גזר דין יחל לרצות את עונשו באופן מיידי, ואין בהגשת הערעור כשלעצמה כדי לעכב את ביצוע העונש. בית המשפט יורה על עיכוב ביצוע העונש רק בנסיבות מיוחדות שיש בהן כדי לגבור על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית של גזר הדין, ובכלל זה חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שהושתה על המבקש; סיכויי הצלחת הערעור; פרק הזמן בו צפוי הערעור להתברר; עברו הפלילי של המבקש והתנהגותו במהלך המשפט; נסיבותיו האישיות של המבקש; וכן השאלה האם הערעור מופנה כלפי הכרעת הדין או גזר הדין בלבד (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)).

4. במקרה שלפני לא שוכנעתי כי מתקיימות נסיבות המצדיקות את עיכובו של ביצוע עונש המאסר שנגזר על המבקש. המבקש הורשע, לאחר שמיעת הוכחות והעדפת עדותה של אשתו על פני עדותו שלו, בביצוע עבירות מין ואלימות באשתו ונגזרו עליו 60 חודשי מאסר, כאמור. על כן, לא יהא בתחילת ריצוי עונש המאסר בפועל כבר עתה כדי לייתר את שמיעת הערעור.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ד בניסן התשפ"א (6.4.2021).

ש ו פ ט